

Pregària d'esperança

Senyor, el món no és pas molt bonic.
Els homes tenen fam, de pa sobretot,
però també de tendresa, d'amistat i d'amor.
Els homes moren, mancats d'esperança,
perquè no tenen raons per a viure.
No és or ni plata el que ells esperen de nosaltres.
Els volen que nosaltres els diguem qui són i d'on vénen,
perquè viuen i a on van.
Els volen sentir de nosaltres que la seva vida és útil,
que tota vida val la pena d'ésser viscuda.

Senyor, jo voldria dir a tot home,
al paralític, al coix, a l'humiliat, al ferit:
"Comença a viure, a creure, a esperar.
camina, salta; tu pots dansar de joia"
Jo voldria retornar la força a les mans cansades,
la fermesa als genolls que vacil·len.
Jo voldria lluitar amb tots els homes
perquè el desert d'aquest món esdevingui un jardí
i que sobre la terra dels homes
s'hi pugui veure la tendresa de Déu.
Desperteu-me, Senyor, renoveu-me.
Doneu-me el vostre Esperit i que m'agafi tot sencer.
Llavors, en el vostre nom,
repartiré aquesta vostra esperança a mans plenes.

Amén
Escrit per P. Grotesfan

Famílies acompanyant famílies

“No hi ha voluntaris ni beneficiaris, som famílies cristianes de Barcelona que volem estar al costat d’altres famílies que pateixen arran de la gran crisi social i econòmica que ha produït la pandèmia del Covid 19, amb el temps es crea una amistat i un fort vincle entre nosaltres”, explica Anna Garriga, sociòloga, que forma part del projecte “famílies acompanyant famílies”. Són 60 famílies que han fet cas de la crida del papa Francesc per fer present l’evangeli, van decidir deixar d’estar de braços creuats i anar a l’encontre del germà que pateix.

Durant aquests darrers mesos han aconseguit millorar la situació d’unes 140 famílies fortament colpejades per la manca de recursos. Han entregat quinze tones d’aliments a l’àrea metropolitana de Barcelona, així com panyals, biberons i estris per bebes, i medicaments; gràcies a la implicació del Banc dels Aliments i l’Associació del Banc Farmacèutic, d’un total de 20 empreses col.laboradores. “Tenim una xarxa de contactes i gràcies al boca-orella també els aconseguim rentadores, cuines, televisors, els ajudem a fer mudances, tot tipus de gestions”, explica Àlex Brenchat, qui treballa en una consultora farmacèutica, pare de quatre fills, també ha tingut uns mesos una mare i una filla allotjats a casa seva. “Vivim en pisos petits, tenim moltes limitacions, per això estem en converses amb Càritas per intentar obrir una casa d’acollida temporal per les dones maltractades, malauradament durant el confinament han augmentat els casos de violència contra elles”, segueix explicant aquest biòleg.

Però com va néixer aquesta gran aventura?

El desembre del 2018, el dia de la Sagrada Família, unes famílies vinculades als grups de “Comunió i alliberament” van començar a compartir la taula amb persones en situació de

pobresa al claustre de Santa Anna, on hi ha l’Hospital de Campanya, promogut per l’incansable Mn. Peio. Durant l’any 2019, uns 30 adults amb 15 nens es trobaven mensualment per fer una missa i dinar. El contacte físic va fer que aquells homes i dones deixessin de ser uns estranys, no eren unes xifres, tenien noms, tota una història darrera i molta necessitat d’afecte. “Sou la meua família ens deien, per mi era una nova realitat a la que mai m’havia apropiat-explica l’Àlex- obres la ment i l’esperit,

també és “egoista” perquè ajudar els altres et fa sentir millor, aquesta entrega ens permet

Eines

créixer en humanitat, en perdó, en amor”. Per seguir creixent espiritualment i no defallir celebren una missa mensual a Santa Anna per totes les famílies, així com unes sessions de catequesi.

Però aquests àpats fraternals es van veure truncats amb la pandèmia del Covid i el confinament. Les famílies els trucaven per demanar-los béns de primera necessitat, i d'aquesta forma va començar aquesta cadena solidària, “que ha vingut per quedar-se”.

“Vivim amb agraïment una sèrie de dons que hem rebut de forma gratuïta: una família que ens estima, un habitatge, una feina -comenta des de la seva experiència l'Anna- i per això ens hem apropat a les persones amb necessitat i hem constatat, i és molt bonic que si tens l'experiència de ser ajudat ho agraeixes molt i tu també vols ajudar, al mateix temps és molt sorprenent que quan la seva situació millora, diuen que ja no els portem menjar que segur que hi ha qui ho necessita més”.

També s'han trobat famílies que necessitaven una veu amiga, se sentien molt soles i necessitaven parlar per telefon i escoltar paraules esperançadores. Aquest contacte ha millorat molt les situacions d'angoixa i depressió.

Una altra de les realitats que han constatat és que el confiança ha provocat una bretxa digital i educativa entre els menors que no tenen les mateixes oportunitats que les famílies amb més recursos. Han pogut donar 20 tablets perquè els joves segueixin les classes online.

El que és clar és que aquest projecte ha vingut per quedar-se i per seguir creixent perquè els pobres i les diferències socials sempre estaran entre nosaltres.

Glòria Carrizosa Servitje

FAMÍLIES ACOMPANYANT FAMÍLIES
compartim necessitats

SANT ANNA
PARRÒQUIA DE SANTA ANNA

titular: Famílies acompanyant famílies
ES25 2100 0835 1802 0119 9418
609717375 | 687693031
famauxiliadora@gmail.com

col·laboren:

UNA PÀGINA TIVA EN MANE DE MARIA AUXILIADORA

L'actual crisi sanitària ha fet emergir una crisi més profunda: la de la precarietat i solitud de moltes famílies que, amb aquesta nova situació, no saben si aquesta nit podran sopar.

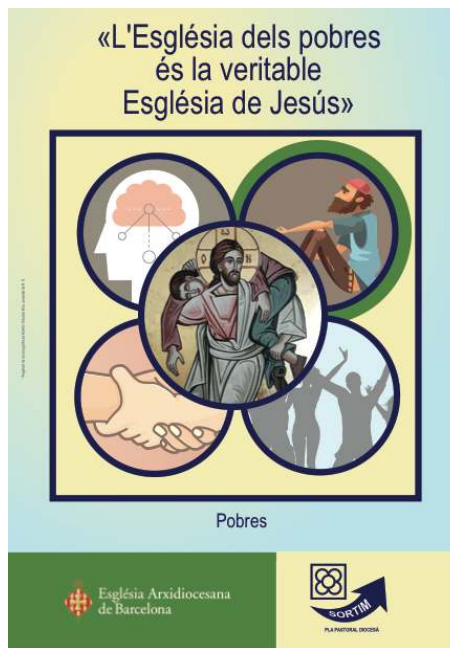
Un grup de famílies vinculades a la parròquia de Santa Anna, seguint la crida del Papa, hem començat a acompanyar els qui ni tan sols poden esperar que serveis socials o altres entitats vulguin la seva necessitat o bé ni tan sols tenen paper.

Obrim la iniciativa a tothom qui vulgui donar un cop de mà, perquè tots som fills de la caritat en cada instant.

Primera proposta de l'Eix 2 del Pla Pastoral ELS POBRES, DESTINATARIS PRIVILEGIATS DE L'EVANGELI

Qui és el meu proïsme? El bon samarità
(cf. Lluc 10,30-37)

Una de les propostes més repetides pels diferents grups i algunes persones individuals en la consulta per preparar aquestes orientacions i propostes d'acció ha sigut la necessitat de fer una opció pels pobres, de ser l'Església dels pobres, de ser parròquies, comunitats i grups al costat dels més necessitats, de treballar per la justícia, de denunciar, quan calgui, les injustícies, d'acollir els immigrants i els refugiats... L'opció pels pobres és un tema constant en les respostes a la consulta realitzada, cosa que mostra una gran sintonia amb les línies pastorals del papa Francesc (cf. EG 48,195,197-201).

Aquí cal recordar aquest advertiment: «No estimeu només de paraula o amb la llengua, sinó amb obres i de veritat» (1 Joan 3,18). L'Església serà aquell «hospital de campanya» que ens proposa el Papa si desenvolupa la solidaritat amb les diferents formes de pobresa i de sofriment existents, i si és acollidora de tothom, sense mirar les condicions de raça, sexe o religió. Si actua així, serà més fidel a la seva missió d'anar cap a les perifèries geogràfiques i existencials de la nostra societat.

Quarta Proposta:

2.4. Refugiats i immigrants: s'agraeix el que han fet davant d'aquest problema moltes persones per iniciativa pròpia i també algunes institucions civils i religioses. Encara es pot fer molt més i, per tant, s'ha de fer més. Per exemple, consolidar les entitats ja existents dedicades a immigrants i refugiats i desenvolupar les plataformes de persones i entitats que treballen en aquest sector. La delegació diocesana de Pastoral Social treballa en aquest sentit amb la iniciativa pastoral «Caminem en la diversitat», com també ho fa la delegació diocesana de l'Apostolat del Mar, que fa una tasca rellevant amb els immigrants treballadors del món marítim portuari. Ens proposem continuar la labor integradora realitzada per les comunitats parroquials en els anys seixanta i setanta del segle passat davant de la forta immigració interior.

Eines

